

stajo, je privozil tržiški vlak. Radi zelo goste megle delavke niso videle, po katerem tiru vozi in so stekle na drugi tir. Nesreča je zadela 30 letno Ljudmilo Avpičevico iz Tržiča, katera je prišla pod vlak, kojega kolesa so ji odrezala obe nogi in je vsled prehude poškodbe hitro izkrevavela.

Vsem, ki so bili lansko leto v Nemčiji! Vsem sezoncem, ki ste bili v pretekli sezoni v Nemčiji in imate težave z denarnimi pošiljkami v domovino, sporoča Zveza poljedelskih delavcev sledeče: Zveza je prejela dopis od Narodne banke in od strani bivšega Izseljenškega komisariata v Zagrebu, da so težave pri denarnih pošiljkah največkrat radi tega, ker naši ljudje niso dali pravih naslovov, kamor je denar namenjen, in niso dali pravih pošte, kamor naj bo denar odposlan. Drugi zopet niso držali pogodb, ampak so menjali službe na lastno roko in se vdinjali v tovarne. Nemška oblast pa ne dovoljuje sezonskim delavcem zaposlitev v tovarnah. Ti isti torej, ki so pustili gospodarje, s katerimi so imeli pogodbe, ter odšli na delo v tovarne, nikakor ne morejo dobiti dovoljenja za odpošiljatev svojega zaslužka v domovino. Oni delavci pa, ki radi slabih naslovov, in teh je večina, ne morejo pravočasno prejeti denarja, naj se zglasijo, ako se že niso, pri Zvezi poljedelskih delavcev, ako so njeni člani, in Zveza bo zanje vse storila, da dobijo svoj zaslužek domov. Za nečlane pa Zveza nikakor ne more posredovati, ker bi bilo krivično, da bi užival dotični, ki ne plačuje članarine, iste ugodnosti, kakor dotični, ki je reden član in redno plačuje članarino, ki je itak tako malenkostna — znaša na leto komaj 12 din. Ni hče ne more reči izmed vas, ki je bil na sezonskem delu, da nima denarja. Vsi ste lepo zaslužili. Naprošate se torej, da si vzamete vsi, ki imate težave z denarnimi pošiljkami, to obvestilo k srcu in se v bodoče točno ravnate po tem navodilu, to je, da naslove pišete točno, in sicer ime, priimek, vas, hišno številko, občino, pošto, okraj in ime države. Kontraktov tudi v bodoče lahkomišelnost ne prelomite, ampak ostanite pogodbi zvesti in ne silite v tovarne, ker je zelo težko izposlovati dovoljenje za vse, ki prelomijo pogodbo in se vdinjajo v tovarne.

Dom revežev — cilj najmočnejše organizirane skupine v Mariboru. Občni zbor Krščanske ženske zveze v Mariboru je pokazal, da šteje zveza 1143 članic in je najmočnejša organizirana skupina za dobrodelnost v Mariboru. Hvalevredni cilj zveze je »Dom revežev«, za katerega je že kupljena hiša s stavbiščem v Masarykovi ulici, ki predstavlja vrednost 200.000 din. Članice Krščanske žen-

ske zveze so prav pridno na delu z obiski in pomočjo bolnikom ter s podpiranjem najpo-trebnejših revežev po mestu. Radi številnih dobrot, katere deli požrtvovalna zveza že mnogo let iz ljubezni siromakom, se veseli v našem obmejnem mestu velikega ugleda in jo Mariborčani radi podpirajo.

Za Maribor zaslužni možejo skupno grobnico. Staro mariborsko mestno pokopališče je bilo že pred leti opuščeno in bodo začeli zginjati tudi posamezni grobovi s spomeniki. Mariborska občina je sklenila na svoji zadnji seji, da bo poseben odbor oskrbel prenos zemeljskih preostankov na starem pokopališču pokopanih za Maribor zaslužnih mož v skupno grobnico na frančiškanskem pokopališču na Pobrežju. Ta načrt mestne občine pozdravlja vsa javnost z obćim odobravanjem.

Nekoliko pregleda o obratovanju falske elektrarne. Elektrarna na Fali je proizvedla lansko leto 176,6 milijona kilovatnih ur električnega toka. Najvišja proizvodnja je bila leta 1927, ko je znašala 180 milijonov kilovatnih ur, najnižja pa leta 1931 s 128 milijoni.

Blagoslovitev novih zvonov. Župnijska cerkev pri sv. Magdaleni v Mariboru je dobila tri nove zvonove, kateri bodo slovesno blagoslovljeni v nedeljo, 11. februarja, ob pol desetih dopoldne.

Bridka usoda 35 delavcev. Pred dnevi je odpovedala tovarna meril v Slovenjgradcu službo 35 delavcem. Do odpovedi je prišlo, ker je tovarna prenehala izdelovati igrače, na katere je udarjen previsok davek.

Devetmesečni tečaj za vinarstvo in sadjarstvo. V času od 1. marca do 30. novembra se bo vršil pri banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slatina Radenci, devetmesečni tečaj za vinarstvo in sadjarstvo. V ta tečaj bodo sprejeti dobro razviti in zdravi mladeniči od 16 let naprej. Prednost pri sprejemu imajo sinovi viničarjev in sinovi malih kmečkih posestnikov. Pouk v tečaju je teoretičen in praktičen. Gojenci imajo na zavodu brezplačno stanovanje in hrano. Pridni in ubožni učenci dobijo za nakup učil podpore. Lastnoročno pisane prošnje, ki morajo biti opremljene z banovinskim kolkom za 10 din, je poslali najkasneje do 15. februarja 1940 upravi gornjega zavoda. Priloge običajne.

Bodoči delovni program cestnega odbora v Celju. Proračun celjskega cestnega odbora znaša 2.664.355 din izdatkov in 1.038.755 din dohodkov. Primanjkljaj bo krit z 20% doklado. Odbor bo prispeval za regulacijo Savinje 300.000 din. Dalje bo odbor nadaljeval gradnjo ceste Vojnik—Šmartno v Rožni dolini, 70.000 din. Preložitve klanca pri št. Juriju ob juž. žel. je preračunan na 130.000 din.

Za odkup štefančičeve hiše na Polzeli in za razširitev križišča je določenih 30.000 din. Gradnja novega mosta čez Bistrico in delna preložitve ceste Motnik—Ločica bo stala 50 tisoč dinarjev. Za nadaljevanje ceste št. Jurij ob juž. žel.—Sv. Jakob—Reberc bo izdanih 70.000 din. Cestni odbor bo prispeval obćinam za popravilo cest Štore—Svetinje, Socka—št. Ilj—Zg. Ponikva, Žepina—Marija Dobje in Galicija—Lopata. Prispevki bodo nakazani za gradnjo mostov čez Savinjo v Malih Braslovcah in čez Topolšćico na Dobrni. V novem proračunskem letu je nameravana gradnja nove občinske ceste Parižje—Polče—Gomilsko, Kuretnica—Ivanje—Rovi in pa Dreinja vas—Medlog.

Protituberkulozni dispanzer v Mariboru se je preselil v lastne, na novo urejene prostore v Zdravstvenem domu, Korošćeva ulica 3. Razpolaga sedaj tudi z lastnim novim rentgenskim aparatom. Ordinacijske ure vsak delavnik od 8 do 12 in od 16 do 18. V svrhu preiskave je dispanzer na razpolago vsakomur, zdravi pa le revnejše sloje.

Pisarna notarja dr. GROBELNIKA v Mariboru se nahaja sedaj v novi zgradbi »Drave« v Sodni ulici. 160

Trgovci! Grelice za ušesa razpošilja vsako množino Stermecki, Celje.

Za postni čas priporočamo naslednje knjige: F. S. Finžgar: Sedem postnih slik. Govori za postni čas. Broš. 12 din, vez. 20 din. — Kopatin: Pasijonski molitvenik. Z rdečo obrezo 16 din, z zlato obrezo 20 din. — Dr. Lukman Fr. Ks.: Martires Christi (Kristusovi mučenci). Poročila o mučencih iz prvih stoletij. Broš. 76 din, vez. 92 din. — Dr. Lukman Fr. Ks.: Izbrani spisi svetega Cecilija Cipriana. Prvi del: Pisma, Knjižica »O padlihu«. Broš. 36 din, vez. 48 din. — Omerza France: Apostolski očetje. Broš. 40 din, vez. 52 din. — Knjige dobite v vseh knjigarnah. — Udje Družbe sv. Mohorja jih dobe 25% ceneje, če jih naroče naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. 133

Požari

Slovensko planinsko društvo je zadela 3. februarja ob sedmih zjutraj huda požarna nesreča. Iz nepojasnjene vzroka je začela goreti koč »Planinka« pri Sv. Arehu na Pohorju, ki je bila soseda znane »Ruške koč« in je bilo v njej 11 sob s pritlikinami, kopalnicami in drugimi prostori. Ob izbruhu nesreče ni bilo v koč nobene-ga planinca. Rešili niso iz lesene planinske postojanke, katera je bila otvorena leta 1912, ničesar. Škoda znaša 300.000 din. — Vest, da je pogorela »Planinka«, je hudo potrla vse planince, ker je bila ravno ta koč že pod staro Avstrijo poleg »Ruške koč« ponos slovenskega planinstva.

Zelo občutna nesreča je udarila Kmečko hranilnico in posojilnico v Poljčanah. Opoldne je izbruhnil požar v dvorani, v kateri sta oder ter 25.000 din vredna knjižnica. Gasilci so bili koj

»Pojdi! Toda jaz ne upam ničesar, prav ničesar!«

Nataša je hitela po razdrapani ulici, ki je vodila k Dnjestru.

Skoraj iz vsake hiše so ji mahali v znak prijateljstva. Tuhtam jo je tudi kdo nagovoril. Ona je kratko odgovorila in hitela dalje.

Natašo so ljubili vsi Baltičani. Cenili so njeno voljo in moč. Ona je bila med temi bedniki ko steber upanja. Koliko težav, skrivnosti so ji zaupali! Koliko bede je potolažila, ko je skrivaj prinašala moko, slanino, riž, krompir, kar ji je dajala dobra Karina Andrejevna.

Deklica je hitro prispela na obal reke. Z vrha nasipa je pregledala čolne. Med njimi je takoj zasledila očeta. Tekla je z nasipa k reki. Stopila je v čoln.

V čolnu so bile na kupu mokre mreže. Nataša je strmela vanje, kakor da bi hotela od njih zvedeti, kaj je z očetom.

Čez nekaj časa je stopila iz čolna. Nekaj korakov je šla ob vodi in pregledovala grmičevje. Nekajkrat je zaklicala očetovo ime. Glas se je izgubil v daljavi, toda odgovora ni bilo.

Sree se ji je stisnilo od žalosti. Vrnila se je k čolnom. Spremljale so jo temne misli. Očeta in Olgopora so odvedli oni konjeniki, ki jih je bila videla s Šubinom. Brez sumnje ju peljejo v Odeso — v smrt.

»Grem k Šubinu!« si je zašepetala. »Edino on mi bo stvar lahko razjasnil.«

Nepoklican iti k Šubinu je bila tvegana stvar. Nataša je to vedela. Toda ker je sklenila, bo šla, naj nastane iz tega kar koli. Še enkrat je pogledala reko. Njeni sivi, težki valovi so imeli zanj nekaj neprijateljskega. Za njenim hrbtom je nekaj zašumelo. Naglo se je obrnila.

Zagledala je nizko, čokato postavo Askalova, Šubinovnega zaupnika. Mož jo je vprašaje gledal. Videl jo je, ko je prišla iz Olgoporove hiše in se začudil, ko je šla k reki. Ni vedel za usodo Krilovo in Olgoporovo. Nataši je sledil iz vohunske navade.

Nataša je stopila k njemu in ga ostro pogledala. »Ali veš, kaj se je zgodilo z mojim očetom?« »S tvojim očetom? Ne vem! Ali se je zgodilo kaj nenavadnega?«

»Danes zjutraj je šel na lov, pa se še ni vrnil.«

»Kaj za to!« je posmehljivo odvrnil Askalov. »Morda se je ustavil v kaki ribarski koči in pije vodko. Vi se neprestano tožite radi bede, toda za žganje vedno imate denar.«

Nataša je prezirljivo pogledala zlobneža.

Nato se je vrnila v vas, Askalov pa je poželjivo zrl za njo.

(Dalje sledi)

čuti Papuanac kar najboljši. Mnogi narodi pa počivajo tako, da sedajo na tla in prekrižajo noge. V južni Afriki počivajo domačini na ta način, da se postavijo na eno nogo, medtem ko imajo drugo v kolenu upognjeno. Kdor jih vidi, se nehote spomni na štorilje.

Izvor »mirovne ofenzive«
Fraz »mirovna ofenziva« je nemškega izvora. Baje jo je prvi napisal neki nemški novinar dne 16. decembra 1916, ko je skušala Nemčija v zvezi z Avstro - Ogrsko omečiti vladi Anglije in Francije ter ju pridobiti za svoj mirovni načrt. Anglija in Francija sta takratni poskus odklonili.